

1
Ο ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ
ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Ἐγκώμια φαλλόμενα εἰς τρεῖς στάσεις
σύμφωνα με τὸ Ἡ ζωὴ ἐν τάφῳ.
κατὰ τὴν ἑορτὴν τῆς Κοιμήσεως
τῆς Θεοτόκου.

ΣΤΑΣΙΣ Α.

Ἡ ζωὴ ἐν τάφῳ κατετέθης Χριστέ,
καὶ ἡ Μήτηρ τῆς Ζωῆς κατατίθεται· ξέ-
νον θέαμα Ἀγγέλοις καὶ θροτοῖς.

Μεγαλύνομέν σε, Θεοτόκε ἀγνή, καὶ
τιμῶμεν τὴν ἀγίαν σου Κοίμησιν, καὶ τὸν
τάφον προσκυνοῦμεν τὸν σεπτόν.

Μαριάμ πῶς θνήσκεις, ἡ ζωὴ τῶν πι-
στῶν; πῶς δὲ τάφος τὸ σὸν σῶμα ἐχώρη-
σε, τὸ χωρῆσαν τὸν ἀχώρητον παντί;

Οὐρανῶν τεκοῦσα, Βασιλέα Θεόν, εἰς
οὐράνια βασιλεία σήμερον, μετατίθεσαι
σεμνῇ βασιλικῶς.

Ἐκ τῆς γῆς μετέστης, καὶ τῆς γῆς οὐ-
δαμῶς, Παναγία Θεοτόκε ἀφέστηκας, ρυ-
ομένη πάντα κόσμον τῶν δεινῶν.

Πᾶσα γῆ δοξάζει, τὴν ταφὴν σου Χρι-
στέ, καὶ ὕμνει καὶ τὰ ἐντάφια Δέσποτα,
τῆς ἀχράντου σου Μητρὸς πανευλαβῶς.

Ἄγγελοι δρώντες, ἠπλωμένην νεκράν, τὴν τῷ κόσμῳ τὴν ζωὴν ἀνατείλασαν, ἐκπληττόμενοι ἐθαύμαζον ἀγνή.

Ἀπεστάλη πάλιν, ἐκ Θεοῦ Γαβριήλ, καὶ τὴν σὴν εὐαγγελίζεται ἔξοδον, ἐπουράνιε ἀκήρατε ἀγνή.

Εἰς νυμφῶνα θετον, σὲ τὴν νύμφην Θεοῦ, ὁ Νυμφίος προσκαλεῖται Θεόνυμφε, σνευφραίνεσθαι ἀεὶ θεοπρεπῶς.

Ἔως θρόνου θείου, δπου φῶς τὸ φρικτόν, τῆς Τριάδος καὶ ἀπρόσιτον ἔφθασας, καὶ κατέπαυσας Παρθένε ἀλγθῶς.

Τῷ Θεῷ προσήλθε, τοῦ Θεοῦ μηδამῶς, ἢ ἐκ μήτρας χωρισθεῖσα μηδέποτε, Θεοτόκε μεταστᾶσα ἀπὸ γῆς.

Τὸ σεπτόν σου σῶμα, Κόρη, διαφθόραν, καὶ ἐν μνήματι οὐκ οἶδεν ἄλλ' ἐνσωμος μεταδέβηκας ἐκ γῆς πρὸς οὐρανόν.

Τὸ πανάγιόν σου, πρόσωπον καὶ νεκρόν, ὡς παράδεισος ἐφαίνετο Πάναγνε, χάριν πνέον τοῖς ὄρωσι καὶ ζωὴν.

Τῶν υἱῶν σου Μήτηρ, τὴν ἀγάπην ἡμῶν, καὶ τὸν ὕμνον τὸν ἐξόδιον πρόσδεξαι, προσφερόμενον ἐκ βάθους τῆς ψυχῆς.

Ἄνοιξόν σου Μήτηρ, τοὺς σεπτοὺς δ-φθαλμούς, καὶ τὰ τέκνα συνηγμένα ἐπίδλεψον, σοῦ τὴν Κοίμησιν δοξάζοντα σεπτῶς.

Ἄνοιξον τὰ χεῖλη καὶ δὸς λόγον ἡμῖν, Παναγία Θεοτόκε· τοῖς δούλοις σου, τελευταῖον μεταστᾶσα ἀφ' ἡμῶν.

Μὴ ἐάσης Μήτηρ, ὄρφανούς νῦν ἡμᾶς, ἀπὸ γῆς εἰς οὐρανοὺς νῦν ἀπαίρουσα, τῷ Υἱῷ συνησομένη καὶ Θεῷ.

Κύκλῳ τῆς σῆς κλίνης, παρεστῶτες θερμῶς, ἐκδοῶμέν σοι Παρθένε, ἐλέησον, Παναγία σῶσον πάντας τοὺς πιστούς.

Δεῦρο δὴ μοι Ἄννα, στήθι νῦν μεθ' ἡμῶν, πανηγύρεως τῆς σῆς προεξάρχουσα, Θεομήτορος ἀγίας θυγατρὸς.

Δεῦρο δῶμεν δόξαν, αἰνεσίν τε Θεῷ τῷ καλέσαντι αὐτὴν εἰς τὰ Ἅγια, ὡς Ἅγιαν τῶν Ἁγίων τοῦ Θεοῦ.

Σήμερον ἐδέχθη, οὐρανὸς εὐκλεῶς, τὴν Βασίλισσαν παντός, καὶ εὐφραίνεται, βασιλεύουσαν Θεῷ συνθεωρῶν.

Ὁ Θεὸς τῆς δόξης, ὁ Υἱὸς σου ἀγνή, μετὰ δόξης ὡς μητέρα προσήματο, καὶ ἐκάθησεν αὐτοῦ ἐκ δεξιῶν.

Περιβεβλημένη, νῦν παρέστης Θεῷ, καὶ πεποικιλμένη ἐν χάρισιν, ὡς Βασίλισσα καὶ Μήτηρ τοῦ Θεοῦ.

Ἄγγελοι Παρθένε, διηκόνουν ἐν γῆ. Ἄγγελοι καὶ νῦν ἐν τοῖς οὐρανοῖς, σοὶ παρίστανται ἀγνή δουλοπρεπῶς.

Στρατιαὶ Ἄγγέλων, καταπτᾶσαι Σε-

μνή, μετὰ δέους περιέσταντο Δέσποινα,
τὴν Μετάστασιν θεώμενοι τὴν σὴν.

Νοεραὶ δυνάμεις, νοερώς σὺν ἡμῖν, καὶ
νῦν ἤδη παρεστῶσαι συμπάλλουσι, τὴν με-
τάστασιν δοξάζουσαι τὴν σὴν.

Ἐκ περάτων ἦλθον, οἱ Χριστοῦ μαθη-
ταί, λειτουργῆσαι τῇ κηδεύσει σου Δέ-
σποινα, καὶ ὑμῆσαι σου τὴν Κοίμησιν
Ἄγνή.

Ὁ Θεὸς Παρθένε, τοὺς Ἄγγέλους αὐ-
τοῦ, καὶ τοὺς θείους Ἀποστόλους προέ-
πεμψεν, εἰς κηδεῖαν τῆς Μητρὸς υἱοπρε-
πῶς.

Τῶν Ἁγίων πᾶσαι, συμπάρησαν ψυχαί,
Προπατόρων, Προφητῶν καὶ Δικαίων τε,
τὴν ἐξόδιον προσφέρουσαι ᾠδὴν.

Σὲ δοξάζει πᾶσα, Θεοτόκε Ἄγνή, ζῶ-
σαν τε καὶ νῦν μετὰ θάνατον, οὐρανίων,
ἐπιγείων ἢ πληθῶς.

Ζῆς καὶ μετὰ πότμον, ζωοδόχε πηγὴ
ἐκ ζωῆς γὰρ εἰς ζωὴν μεταβέβηκας, ὡς
τεκοῦσα τὴν αἰζῶνων ζωὴν.

Εἶ καὶ Κόρη θνήσκεις, ἤδη νῦν καθ'
ἡμᾶς, ἀλλὰ πάντων Βασιλεὺς ἀναδέδειξαι,
ὡς τὸν Κτίστην συλλαβοῦσα τοῦ παντός.

Εἰ καὶ συγκαλύπτῃ, τάφῳ Κόρη σμι-
κρῶ, ἀλλ' αὐτὸς ὁ οὐρανὸς σοι ἠνέμφκτο,
καὶ ἐν θρόνῳ ὑπεδέξατο Θεός.

Ὁ Πατὴρ ἐκ κόλπων, ἐκφοιτήσας Θε-
ός, καὶ ἐν κόλποις εἰσελθὼν τοῖς σοῖς Ἄ-
χραντε, ὑπεδέξατο ἐν κόλποις σε Ἄγνή.

Ὁ Θεὸς ἐτάφη, καὶ ἡ Μήτηρ Θεοῦ, ἐν
τῷ ἄδῳ ὁ Θεὸς καταβέβηκε, καὶ ἡ Μήτηρ
ὑπεισήλθε τοῦ Θεοῦ.

Τὸν Υἱὸν Παρθένε, οὐδὲ ἐν τῷ Σταυρῷ,
ἐγκατέλειπες· διὸ οὐ κατέλιπε, σὲ νῦν ἡ-
δὴ συμπάρων σωματικῶς.

Τὴν ταφήν δοξάζεις, τοῦ Υἱοῦ μητρι-
κῶς, καὶ αὐτὸς ἀντιδοξάζει τὴν Κοίμησιν,
τὴν ἁγίαν σου Παρθένε θεϊκῶς.

Ἦνεσάν σε πάντες, Ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ,
ὅτε Κόρη οὐρανοῦς ὑπερβέβηκας, καὶ πε-
σόντες προσεκύνησαν σεπτῶς.

Θρόνῳ προσελθοῦσα, τοῦ Ὑψίστου Θε-
οῦ, προσπεσοῦσα δουλικῶς προσεκύνησας
καὶ παρέστηκας ἠρώσα τὸν Θεόν.

Ὡ χαρὰς ἀφράστου, ὦ ἀπείρου τιμῆς
Μαριάμ σὺν Ἰησοῦ τῷ Υἱῷ αὐτῆς, βασι-
λεύει οὐρανοῦ τε καὶ τῆς γῆς.

Θεοτόκε Κόρη, μεταστάσα τῆς γῆς, τοὺς
ἐν γῇ μὴ διαλείπης φυλάττουσα, προσκυ-
νοῦντας τὴν μετάστασιν τὴν σὴν.

Οὐρανόθεν Μητέρα, ἔπου νῦν κατοικῆς,
ἐπιβλέψασα τὴν γῆν εὐσπλαγγνίσθητι, καὶ
ἐλέησον τὸν κόσμον Ἀγαθῇ.

Οἱ Ἀπόστολοι σου, Θεοτόκε Ἄγνή, τὸ

πανάγιον ὡς εἶδον σκῆνός σου προσπε-
σόντες κατεσπάζοντο σεπτῶς.

Ἐξοδίους ὕμνους, συνῶδ' αἰ ψδᾶς,
συστησάμενοι χορείαν ἐξήδον σοι ἐξιστά-
μενοι τῇ δόξῃ σου Ἁγνή.

Ἐκ θεοτερπῶς σου ἀγλαίας ἐκεῖ, ἐλ-
λαμπόμενοι Παρθένε ἠγάλλοντο, καὶ ἐδό-
κουν τὸν Υἱόν σου καθορᾶν.

Τὸ ζωαρχικόν σου, σκῆνος ποίαις χερ-
σί, νῦν προσφάσωμεν Πανάχραντε ἔλε-
γον, τὸ τοῦ Λόγου ἐνδιαίτημα σεπτόν;

Ποίους λόγους Κόρη, σοὶ προσεῖπωμεν
νῦν; ποίους ὕμνους ὑπερύμνητε Δέσποινα,
τῇ Κοιμήσει σου προσοίσωμεν ἡμεῖς;

Μαριὰμ Παρθένε, τὸ γλυκὺ τοῦ Θεοῦ,
ἔνομα καὶ πρᾶγμα πῶς τέθνηκας, ἡ θεώ-
σασα τὴν φύσιν τῶν βροτῶν;

Πῶς ὠράθης ἄπνους, ἢ τὸν πᾶσαν πνο-
ήν, παρεχόμενον ἀρρήτως γεννήσασα; ὦ
τοῦ πράγματος Παρθένε τοῦ καινοῦ!

Πῶς ἢ ὑπερβάσα, φύσεως τοὺς θεσμούς,
ὑποκύπτεις τοῖς τῆς φύσεως Δέσποινα,
καὶ θανάτου πείραν ἔσχες καθ' ἡμᾶς;

Ἡ τὴν νεμομένην, τοῦ θανάτου δρμήν,
στήσασα Παρθένε τῷ τόκῳ σου, πῶς θα-
νάτου νῦν ὑπέστης τὴν φθοράν;

Ἡ πυρφόρος βάτος, πῶς πυράγραις

αὐτοῦ, τοῦ θανάτου συνεσχέθης Θεόνυμφε,
ἢ βαστάσασα θεότητος τὸ πῦρ;

Ἐκοιμήθης Κόρη, οὐχὶ τέθνηκας νῦν,
καὶ πρὸς κρείττονα ζωὴν καὶ ἀθάνατον,
ἀφυπνώσασα εὐρέθης ἐν σαρκί.

Κιβωτὸς ἡ θεία, ἐν σκηνῇ θαυμαστῇ,
ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ κατεσκήνωσε, δια-
θήκης τοῦ Θεοῦ τῆς πρὸς ἡμᾶς.

Ἡ χρυσέα στάμνος, μετετέθη τῆς γῆς,
ἐνθα μάννα τὸ οὐράνιον τέθειται, ἡ θεό-
ποις Μαριὰμ πρὸς τὸν Θεόν.

Τοῦ Θεοῦ καὶ Λόγου, ἡ παστὰς ἀπὸ
γῆς, εἰς οὐράνιον παστάδα εἰσέρχεται, ὑ-
πὲρ λόγον ἢ Θεόνυμφος Ἁγνή.

Τοῦ Εὐαγγελίου, τεθησαύριστα νῦν,
μαργαρίτης ὁ πολύτιμος σήμερον, ἀπο-
κρύφους θησαυροὺς τοῖς τοῦ Θεοῦ.

Τῆς οἰκονομίας, τῆς ἐνσάρκου Θεοῦ, τὸ
κεφάλαιον αὐτὸ τὸ μυστήριον, ἡ Μετά-
στασις ἢ σὴ πρὸς τὸν Θεόν.

Βλέποντές σε Κόρη, τὴν Μητέρα Θε-
οῦ, ἐδοκοῦμεν τὸν Θεὸν βλέπειν πάντοτε·
πῶς δ' ὑποίσομεν νυκὶ τὸν χωρισμόν;

Ἄπνουν σὲ προσβλέπειν, τὴν τὸ πνεῦ-
μα Θεοῦ, κεκτημένην σε Θεόνυμφε ἐνοι-
κον, συνεχλείπει καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἡμῶν.

Θεοτόκε Κόρη, ἡ χαρὰ ἢ ἡμῶν, Θεο-
τόκε τὸ ἡμέτερον κήρυγμα, Θεοτόκε ποῦ
ἀπαίρεις ἀφ' ἡμῶν;

Ποῦ ἀπαίρεις Κόρη; ποῦ μεθίστασαι
νῦν; ὑπεράνω οὐρανῶν ὑπερίπτασαι. ἐκλι-
ποῦσα ἐπὶ γῆς τοὺς νεοσσούς.

Δαυὶδ θεοπάτωρ, πάρεσω ἦδη νῦν, ἐν
ἐξόδῳ τῆς Μητρὸς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ
εὐσήμῳ ἐν ἡμέρᾳ ἐορτῆς.

Ἄρατε τὰς πύλας, τοῖς Ἀγγέλοις Θε-
οῦ, ἀναδόησον καὶ νῦν ὑποδέξασθαι, τὴν
Μητέρα τοῦ Θεοῦ θεοπρεπῶς.

Ὁ ὄρατος κάλλει, Βασιλεὺς οὐρανῶν,
νῦν τοῦ κάλλους τῆς Μητρὸς ἐπεθύμησε,
καὶ ἐκάλεσεν αὐτὴν ἐν οὐρανοῖς.

Εἰ καὶ Κόρη δέχη, τὴν ταφήν ὡς θνη-
τή, ἀλλ' ὡς Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἐξανέστης
δέ, διὰ πνεύματος Θεοῦ τοῦ παντουργοῦ.

Θεοδόχον σῶμα, εἰ καὶ τάφῳ χωρεῖ,
ἀλλ' ἐν τάφῳ διαμένειν οὐκ ἔμαθεν, ἀλλ'
ἀνίσταται δυνάμει θεϊκῇ.

Ἡ ταφή σου κλίμαξ, Θεοτόκε Ἀγνή,
σοὶ τῇ κλίμακι οὐράνιος γέγονε, δι' ἧς ἐ-
φθασας Θεὸν τὸν ἐπ' αὐτῆς.

Ὁ φωσφόρος λύχνος, τοῦ ἀδύτου φω-
τός, ὑπὸ γῆν μὲν πρὸς μικρὸν ὑποκρίπτε-
ται, ἀλλὰ τίθεται λαμπρὸς ἐφ' ὕψηλοῦ.

Ἡ καταρασθεῖσα, ἐκ Θεοῦ ἄπαξ γῆ,
ἠγγιάσθη τῇ ταφῇ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ νῦν
πάλιν τῇ ταφῇ σου τῆς Μητρὸς.

Οὐρανόθεν πίπτει, φεῦ ὁ ἄσαρκος πρῖν,

ὑπεράνω οὐρανῶν βαθαί γίνεται, νῦν ἢ
ἔνσαρκος παρθένος Μαριάμ.

Τὸ ἀξίωμα σου, καὶ ἡ δόξα Ἀγνή, εἰ-
σελήλυθε τῆς δόξης ἐνώπιον, τοῦ Κυρίου
μεταστάσης ἀπὸ γῆς.

Πύλη διὰ πύλης, ὃ πραγμάτων καινῶν,
οὐρανὸς εἰς οὐρανὸν νῦν εἰσέρχεται, καὶ
ὁ θρόνος ἐν τῷ θρόνῳ τοῦ Θεοῦ.

Δόξα Πατρὶ.

Ἄνομινομεν Λόγε, σὲ τῶν πάντων Θε-
όν, σὺν Πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ σου Πνεύμα-
τι, καὶ δοξάζομεν τὴν θείαν σου μορφήν.

Καὶ νῦν.

Μακαρίζομέν σε, πᾶσαι αἱ γενεαί, Θεο-
τόκε ἀειπαρθένε Δέσποινα, καὶ δοξάζομεν
τὴν Κοίμησιν τὴν σὴν.

Καὶ πάλιν ὁ πρῶτος Χορὸς τὸ πρῶτον.

Ἡ ζωὴ ἐν τάφῳ κατετέθης Χριστέ, καὶ
ἡ Μητέρα τῆς ζωῆς κατατίθεται, ξένον θέ-
μα Ἀγγέλοις καὶ ἑροτοῖς.

Εἶτα Συναπτὴ μικρά, καὶ ἐκφώνησις:

Ὅτι εὐλογηταί σου τὸ ὄνομα, καὶ δε-
δόξασται σου ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς, κτλ.

Καὶ θυμιάσαντος τοῦ ἱερέως, ἄρχεται ὁ ἀριστέρος Χορὸς τῆς β' Στάσεως.

ΣΤΑΣΙΣ Β'.

*Αξιόν ἐστι, μεγαλύνειν σε τὸν Ζωοδότην, τὸν τὴν ζωηφόρον Μετάστασιν, μεγαλύναντα Μητρός σου τῆς Ἀγνῆς.

*Αξιόν ἐστι, μεγαλύνειν σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ψυχὴν τὴν θείαν καὶ ἄμωμον, ἐν χερσὶ παραθεμένην τοῦ Θεοῦ.

*Ἰστατο πληθὺς, καὶ ἐξίστατο πᾶσα Ἀγγέλων, ἐλέπouσα Θεὸν τὸν ἀπρόσιτον, προσιόντα τῇ Μητρὶ σεμνοπρεπῶς.

*Ἐφριξε Θεόν, κατερχόμενον πάλιν ὁρῶσα, καὶ ψυχὴν φρικτῶς χειριζόμενον, καὶ ἐν δόξῃ ἀνελθόντα θεικῆ.

Φρίξον οὐρανέ, καὶ σὺ ρήματα γῆ ἐνωτίζου, Θεὸς ὑπὲρ πάντων πρὶν κάτεισι, καὶ νῦν δεύτερον εἰς γῆν ὑπὲρ Μητρός.

Οἶκον ἑαυτῆς, μετοικίσασα γῆς ἢ σοφία, πρὸς τὸν ἑαυτῆς ὑπερκόσμιον, νῦν ἐπλήρωσε τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ.

Οὐκ ἐξ οὐρανοῦ, ἢ Θεόνυμφος Κόρη κατέβη, ἀλλ' εἰς οὐρανοὺς ἀναβέβηκεν, ὡς τεκοῦσαν ἐπουράνιον Θεόν.

Νῦν ὁ οὐρανός, θατὸς γέγονε καὶ τοῖς ἀνθρώποις. Δεῦτε χριστοφόροι οὖν ἅπαντες, συνέλθωμεν Μητρὶ τῇ τοῦ Θεοῦ.

*Ἔδus ὑπὸ γῆν, ἢ ἀνήρως γῆ τοῦ Κυρίου, στάχυν τῆς ζωῆς ἢ βλαστήσασα, καὶ ἐν χώρᾳ ὑπεξέδus οὐρανοῦ.

*Ἥλιος ἰδών, πρὶν τὸν Ἥλιον δικαιοσύνης, εἶδε καὶ σελήνην νῦν δύσασαν, τὴν Παρθένον καὶ Μητέρα τοῦ φωτός.

*Γάφος ἀφεγγῆς, τὸ κατάσιον καὶ φωτοφόρον, ὄρος τοῦ Κυρίου ἐκάλυψε, τὸ καλύψαν οὐρανοὺς τῇ ἀρετῇ.

Εἰ καὶ ἀπὸ γῆς, πρὸς οὐράνια μετέστης Κόρη, ἀλλὰ πᾶσα γῆ συναγάλλεται, καὶ δοξάζει τὴν Μετάστασιν τὴν σὴν.

Εἰ καὶ οὐρανός, τὸ ἀκήρατον σῶμα σπένχει, ἀλλ' ἢ χάρις Κόρη ἐκκέχεται, καὶ πληροὶ ἅπαν τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

*Ἵμνοις πρὸς Θεόν, προσευχαῖς τε καὶ νηστεῖαις Κόρη, ταύτας τὰς ἡμέρας σχολάζουσα, ἐξεδέχου τὴν Μετάστασιν τὴν σὴν.

Χαίρει ἢ ψυχῇ, καὶ τὸ πρόσωπον φῶς ἐξαστράπτει, ἤδη ἐκδημούσης πρὸς Κύριον, Παναγία καὶ Κυρία τῶν πιστῶν.

*Ἦδη οἱ πιστοί, ἐπιτάφιον ὕμνον τελοῦ-

μεν, σοι τῆ ἀπαρχῆ τῆς ζωῆς ἡμῶν, παριστάμενοι τῷ τάφῳ σου σεπτῶς.

Πόθῳ σε πιστοί, νῦν ὀρθρίζοντες δοξολογοῦμεν, Δέσποινα Παρθένε ἀμόλυντε, καὶ δοξάζομεν τὴν Κοίμησιν τὴν σὴν.

Μνήσθητι ἡμῶν, τὴν Μετάστασιν τὴν σὴν Παρθένε, τῶν πιστῶς ὑμνούντων Θεό-
νυμφε, ἐν τῇ ἄνω βασιλείᾳ οὐρανῶν.

Νῦν ὁ δυνατός, ὡς προέφησας σοι μεγαλεῖα, Ἄχραντε Παρθένε ἐποίησεν, οὐρανοῦ τε καὶ τῆς γῆς ὁ ποιητής.

Ἰσταται νυνί, πρὸ θεότητος τῆς τριπροσώπου, πρόσωπον πρὸς πρόσωπον ἐλέπουσα, ὅπου πρόσωπα καλύπτει Σεραφίμ.

Νῦν ὁ οὐρανός, συναγάλλεται τῇ γῇ καὶ χαίρει, ἄνθρωποι Ἀγγέλοις συνήνωνται, μεταστάσης τῆς Ἄγνης ἐν οὐρανῷ.

Νῦν Ἰωακείμ, συνευφραίνεται ἐπὶ τῇ δόξῃ, τῆς παιδὸς αὐτοῦ καὶ θεόπαιδος, τῇ ἀρρήτῳ καὶ ἐνθέῳ ἀληθῶς.

Ἡ Γεσθημανή, τὸν μακάριον τάφον λαχοῦσα, καὶ παρθενικὸν μακαρίζεται, τιμωμένη ὡς παστὰς βασιλική.

Δεῦτε οἱ πιστοί, εἰς τὸν ἅγιον τάφον Κυρίου, καὶ τῆς Παναγίας αὐτοῦ Μητρὸς, προσκυνήσωμεν ἐν φόβῳ καὶ χαρᾷ.

Ἱερουσαλήμ, καταλάβωμεν πάντες προθύμως, καὶ τὰ τελεσθέντα Μυστήρια, ἐποψόμεθα Θεοῦ τὰ πρὸς ἡμᾶς.

Ἄγγελοι σεπτῶς, περιέπουσιν Ἄγνῃ τὸν τάφον, τὸν σεπτὸν σου φῶς ἐξαστράπτοντα, φωτιζόμενον φωτὶ τῷ τοῦ Θεοῦ.

Ἐφριξαν ὁμοῦ, ἐναέρια πνεύματα πάντα, τὴν εἰς οὐρανοῦς σου ἀνάβασιν, καὶ κατέπτηξαν τὸ κράτος σου Ἄγνῃ.

Ἐπτηξε σατάν, ἰδὼν αὐθις φῶς τὸ ἐν τῷ ἄδῃ, καὶ θρηγῶν καὶ στενῶν ἐκραύγαζε. Τί ἐμοὶ καὶ σοί, ὦ Μητὴρ τοῦ Θεοῦ;

Ὁ πλοῦτος Θεοῦ, ὃ ἀμέτρητον εἶδος ἀγάπης, καὶ τὰ καταχθόνια ἐπλησε, τῆς ἐνδόξου παρουσίας τῆς Μητρὸς.

Πρὶν ὑπὲρ ἡμῶν, ἐν τῷ ἄδῃ ὁ Χριστὸς κατήλθε, νῦν δὲ δι' ἡμᾶς ἀνελήλυθεν, ἡ Παρθένος Μαριάμ ἐν οὐρανῷ.

Κάθοδον Θεοῦ, καὶ τὴν ἀνοδὸν τὴν σὴν Παρθένε προσκυνῶ δοξάζω καὶ σέβομαι, ὡς αἰτίας τῆς εἰσόδου μοι ζωῆς.

Ζώνην τὴν σεπτὴν, εἰς μαρτύριον τῆς σῆς ἐνσάρκου, γῆθεν πρὸς Θεὸν μεταστάσεως, ἐγχειρίζεις Θεοτόκε τῷ Θωμᾷ.

Εἰ καὶ ὁ Θωμᾶς, νῦν ὁ Δίδυμος πάλιν ἐκλείπει, ἀλλὰ Μυστηρίων ἠξίωται, τῇ ἐνδόξῳ Ἀναστάσει τοῦ Χριστοῦ.

Ἀραβιανόν, σχολιωτάτον γένος Ἑβραίων, τὸν Υἱὸν Σταυρῷ παραδέδωκας, καὶ τὰς χεῖρας νῦν κινεῖς κατὰ Μητρός.

Πῶς τῆς Κιβωτοῦ, τὸ κιβώτιον Θεοῦ τοῦ ζῶντος, κατασπᾶν ἀλάστορ τετόλμηκας; ἀλλ' ὑπέφθασεν ἡ δίκη τὴν τομῆν.

Κάτω σὲ Ἀγνή, οἱ Ἀπόστολοι περιεκύκλουν, ἄνω αἱ Δυνάμεις ὑπήγτων σοι, ὡς Ἀγγέλων τε Κυρία καὶ ἑροτῶν.

Θρήνον ἱερόν, συντελοῦντές σοι Κόρη, ἐβόων. Πῶς σὲ τοῦ Θεοῦ τὸ παλάτιον, συγκαλύψωμεν τῇ γῆ νεκροπρεπῶς;

Πῶς τὸ λογικόν, ὑπὲρ ἐννοίαν πᾶσαν καὶ λόγον, τοῦ Υἱοῦ καὶ Λόγου παραδείξον, παραδώσωμεν τῇ τάφῳ σε Ἀγνή;

Λόγοις θεϊκοῖς, θεοκήρυκας παραμυθοῦσα, τὸ πολὺ τῆς λύπης διέλυες, προσλαλοῦσα θεομήτορ μητρικῶς.

Πένθος τὴν χαράν, τοῦ Κυρίου καὶ Υἱοῦ μου τέκνα, τῆς πρὸς τὸν Θεὸν ἐνδημίας μου, μὴ ἐργάσησθε τοῖς δάκρυσιν ὑμῶν.

Πρέσβυς πρὸς Θεόν, ἤδη ἄπειμι ὑπὲρ τοῦ κόσμου· μεθ' ὑμῶν εἶμι ἐν τῇ κόσμῳ δέ, σὺν Κυρίῳ ὡς ὑπέσχετο αἰεὶ.

Φρίττομεν Ἀγνή, τὸ πανάγιον καὶ θεοδόχον, σῶμά σου προσψαῦσαι οἱ δοῦλοι σου, καὶ κηδεῦσαι τὴν Μητέρα τῆς ζωῆς.

Τίνας στολισμούς: τίνα σπάργανα Κόρη

καὶ μύρα; τίνα δὲ ἐντάφια ἄσματα, τῇ κηδεύσει σου προσφέρομεν Ἀγνή;

Βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ πλούσιοι λαοῦ Παρθένε, πρόσωπον τὸ σὸν λιτανεύουσι, Βασιλέως οὐρανοῦ ὡς θυγατρός.

Θεὸς ἐν Μητρὶ, ἀνεπαύσατο ἐν γῆ ὡς ὀρέφος, νῦν δ' ἐν οὐρανῷ ἀναπαύεται, καὶ εὐφραίνεται ἡ Μήτηρ ἐν Θεῷ.

Νῦν ἡ Μαριάμ, τὸ πανάχραντον σῶμα Κυρίου, τὸ θεθεωμένον ἀγάλλεται, θεωμένη ἐν τῷ θρόνῳ τοῦ Θεοῦ.

Ἦκουσας ἔχει, νῦν τὰ ἄρρητα ῥήματα Κόρη, καὶ τὰ τῆς σοφίας σοι ἄδηλα, καὶ τὰ κρύφια ἐδήλωσε Θεός.

Ἦρθη ἀπὸ γῆς, ἡ περιδωξὸς Πόλις Κυρίου, περὶ ἧς ἐνδόξως λελάληνται, καὶ εἰσῆχθη εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ.

Ἦρθη ἀπὸ γῆς, ἡ ἀμίαντος γῆ καὶ παρθένος, ἐξ ἧς ὁ Ἀδὰμ πεπλαστούργηται, τοῦ προπάτορος Ἀδὰμ ὁ Πλαστοργός.

Νῦν ὁ οὐρανός, ὑποδέχεται Θεοῦ τὸ ἔρμα, μυριοπλασίως τὸ ἅγιον, σὺν Ἀγίων μυριάσιν εὐκλεῶς.

Σήμερον ἐκ γῆς, ἡ ἀμόλυτος παναγνοτάτη, ἐνθα τὸ ἀρχέτυπον ἔδρευται, ἀναφέρεται εἰκὼν καινοπρεπῶς.

Ἐνθεαστικῶς, τὸν θεόγλυπτον νῦν ἀν-

δριάντα, κάλλος τὸ τῆς γῆς περιούσιον,
μετατίθησι Θεὸς ἐν οὐρανῷ.

Βίβλος μυστική, ἐν ἣ γέγραπται Θεοῦ
ὁ λόγος, ἐν χερσὶ Θεοῦ κατατίθεται, οὐ-
ρανίων Μυστηρίων εἰς γραφήν.

Ὡς περισσότερά, τετριωμένη τῆς ἀγάπης
Κόρη, ὄρονον τοῦ Θεοῦ περιίπτασαι, πε-
ριπτῶσα νοσοσὶν τὴν ἐπὶ γῆς.

Γῆς καὶ οὐρανοῦ, παρθασίλισσα οἶα
Μαρία, εἰς τὴν βασιλείαν εἰσάγαγε, τοὺς
δοξάζοντας τὴν Κοίμησιν τὴν σὴν.

Κοίμησιν Ἄγνη, τῇ Κοιμήσει σου τῇ
ζωηφόρῳ, παῦσον Ἐκκλησίας τὰ σκάνδα-
λα, καὶ στερέωσον αὐτὴν ὡς ἀγαθή.

Ἰμνοῦμεν Ἄγνη, νῦν τὴν Κοίμησιν
καὶ τὴν ταφήν σου, καὶ πάντες πιστῶς
ἐκθειάζομεν, λυτρωθέντες τοῦ θανάτου διὰ
σοῦ.

Κλίνην τὴν σεπτὴν, τὴν ἀγίαν σε καὶ
θεοδόχον, σεπτῶς ἐπὶ κλίνης θεώμενοι, οἱ
Ἀπόστολοι ἐδόων ἐν κλαυθμῷ.

Ἐντεινε σεμνή, ἀειπάρθενε Κόρη Μα-
ρία, καὶ κατευοδοῦ καὶ βασίλευε, εἰς αἰῶ-
νας τῶν αἰώνων σὺν Θεῷ.

Δόξα Πατρί.

Ἄναρχε Θεέ, συναΐδιε Λόγε καὶ Πνεῦ-
μα, ὕψωσον τὸ κέρασ Χριστιανῶν, ὡς
παντελεήμων καὶ ὡς ὄντος ἀγαθός.

Καὶ νῦν.

Τέξασα ζωὴν, παναμώμητε Ἄγνη Παρ-
θένε, καὶ πρὸς τὴν ζωὴν μεταστᾶσα νῦν,
κατάβῃωσον καὶ πάντας τοὺς πιστούς.

Καὶ πάλιν ὁ δεύτερος Χορὸς τὸ πρῶτον.

Ἄξιόν ἐστι, μεγαλύνειν σε τὸν Ζωοδό-
την, τὸν τὴν ζωηφόρον Μετάστασιν, με-
γαλύναντα Μητρός σου τῆς Ἄγνης.

Εἶτα Συναπτὴ μικρὰ καὶ ἡ ἐκφώνησις.

Ὅτι ἠγίασται καὶ δεδόξασται κ.λ.π.

ΣΤΑΣΙΣ Γ'.

Ἦχος γ'.

Αἱ γενεαὶ πάσαι, ὕμνον τῇ ταφῇ σου,
προσφέρουσι Παρθένε.

Δεῦρο πάσα κτίσις, ὕμνους ἐξοδίους,
προσάσωμεν τῇ Κόρῃ.

Οἱ μαθηταὶ Χριστοῦ μου, κηδεύουσι τὸ
σῶμα, Μητρός τῆς τοῦ Θεοῦ μου.

Ἄγγέλων Ἀρχαγγέλων, αἱ τάξεις πα-
ρεστῶσα, συνύμνου ἀοράτως.

Αἱ τίμαι γυναῖκες, μετὰ τῶν Ἀποστό-
λων, ἐδόων θρηνηδοῦσαι.

Ἀπαίρανδρε Παρθένε, Θεοῦ Μητὴρ ὑψί-

στού, πῶς φέρωμεν τὸ πάθος;

Ἡ σὴ νῦν ἐκδημία, χαρὰ παντὶ τῇ κόμῳ, ἡμῖν δὲ πένθος λύπη.

Τῆς σῆς φιλοστοργίας, καὶ τῆς κηδεμονίας, μὴ ἀποφανισθῶμεν.

Πῶς τὸ γλυκὺ τὸ ὄμμα, τὸ φῶς ἡμῶν Παρθένη, ὑπολωμεν μὴ βλέπειν;

Πῶς τὸ φιλόθεόν σου, καὶ θεολόγον στόμα, σιγῇ φεῦ συνεδέθη;

Μητὴρ τοῦ Διδασκάλου, ἡμῶν οὐκ ἀποστῶμεν, Ἀπόστολον ἐβδῶν.

Ἐν νεφέλαις πάλιν, προπέμφομέν σε Κόρη, ἕως τῶν οὐρανίων.

Ἡ ράβδος ἡ ἀγία, τάφῳ κατατεθεισα, ζωὴν ἀναβλαστάνει.

Τῷ τάφῳ κατετέθη, ἡ τοὺς νεκροὺς ἐκ τάφων, ἐγείρασα τῷ τόκῳ.

Ποῦ ἀπαίρεις Μητὴρ; ὁ φίλος καὶ Παρθένος, υἱοπρεπῶς ἐβδῶ.

Εἰς τὴν χαρὰν Υἱοῦ σου, ἀπαίρεις Θεομήτωρ, καὶ γέγηθας καὶ χαίρεις.

Ἡ ἐν Κανᾷ τῇ γάμῳ, νῦν πάλιν προσεκλήθης, μετὰ τῶν Ἀποστόλων.

Παράλαβε Παρθένη, πρὸς τὸ θεῖόν σου Τέκνον, καὶ νῦν τὸν υἱόν σου.

Μετάστησόν με Μητὴρ, τῇ σὴ νῦν Με-

ταστάσει, πρὸς τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα.

Ἴνα συμπαραστῶμεν, ἐν οὐρανῷ τῇ δόξῃ, ὡς ἐν σταυρῷ τῇ πάθει.

Σὺν νόων μυριάσι, κατήλθεν ὁ Δεσπότης, Γεσθημανὴ ἀγάλλου.

Τῶν μαθητῶν χορεία, εὐφράνθητε ἰδόντες, τὸν Κύριον ἐν δόξῃ.

Πᾶσα ἡ γῆ σκιρτάτω, Θεὸν αὐ κατιόντα, σήμερον κατιδοῦσα.

Ἐξέλθωμεν ταχέως, εἰς ὑπαντήν Κυρίου, αὐθις συγκαταβάντος.

Ἀκουτισθῶμεν πάντες, Θεοῦ νῦν συλλαλοῦντος, Μητρὶ τῇ παναχράντῳ.

Ὁ γλυκυτάτη Μητὴρ, πρὸς τὸ γλυκυτάτον σου, ἐλθέ χαίρουσα Τέκνον.

Ἴδε νῦν ὁ Υἱός σου, ἰδοὺ παραλαβεῖν σε, εἰς τὰ ἴδια ἦλθε.

Ἐνώπιον τῆς δόξης, Πατὴρ ἐμφανισθῆναι, τὴν δόξαν τῆς Μητρός μου.

Δοξάζω σου Θεέ μου, πρὸς τὸν Υἱὸν ἡ μήτηρ, τὴν ἄκραν εὐσπλαγχνίαν.

Δοξάζω σε Υἱέ μου, καὶ προσκυνῶ τὴν δόξαν, τῆς σῆς μεγαλωσύνης.

Πλησίον τοῦ Πατρός μου, ἐλθέ μου ἡ πλησίον, τῆς γῆς ἐξαναστάσα.

Κήπος ὁ κεκλεισμένος, ἐνθα ζωῆς τὸ ξύλον, καὶ τῆς ἀθανασίας.

Πηγὴ ἐσφραγισμένη, ὅπου τρυφῆς χει-
μάρρους, τῆς πανυπεραρρήτου.

Ἕμνολογῶ Γιέ μου, τὸ τῆς Θεότητός
σου, τῆς ὑπερθέου κράτος.

Ἕμνολογῶ Θεέ μου, τὴν συγκιτάσασίν
σου, καὶ τὴν φιλανθρωπίαν.

Δεῦρο ἢ καλή μου, ἀπόλαυε τοῦ κάλ-
λους, τοῦ σοῦ Υἱοῦ καὶ Πλάστου.

Δεῦρο δὴ μου Μῆτερ, εἰς τὴν χαρὰν
τὴν θείαν, καὶ εἰς τὴν βασιλείαν.

Δεῦρο δὴ Μαρία, ἐνθα συμπροσκυνεῖ-
ται, Πατὴρ Υἱὸς καὶ Πνεῦμα.

Τί σοι ἀνταποδώσω, Θεάνθρωπε Γιέ μου,
ἢ δούλη τῷ Δεσπότη;

Τί νῦν σοι προσενέγκω, ἐν οὐρανῷ Θεέ
μου, εἰμὴ ψυχὴν καὶ σῶμα;

Δοξάζω τὸν Πατέρα, ὑμνῶ σε τὸν Υἱόν
μου, καὶ προσκυνῶ τὸ Πνεῦμα.

Δόξα σοι Θεοτόκε, δόξα τῇ σῇ γεννή-
σει, δόξα καὶ τῇ Κοιμήσει.

Ἄδάμ τε καὶ ἡ Εὐα, ἐξέστησαν ἰδόν-
τες, τὴν δόξαν τῆς Παρθένου.

Ἰωακείμ καὶ Ἄννα, μακάριοι τεκόν-
τες, τῷ κόσμῳ θυγατέρα.

Ἕπερδεδοξασμένην, ὑπερανγκισμένην,
οἷα Θεοῦ Μητέρα.

Εἰρήνην Ἐκκλησίᾳ, λαῷ σου σωτηρί-
αν, δώρησαι σῇ Κοιμήσει.

Δόξα Πατρί.

Ὁ Τριάς Θεέ μου, Πατὴρ Υἱὸς καὶ
Πνεῦμα, ἐλέησον τὸν κόσμον,
Καὶ νῦν.

Ἰδεῖν τὴν τοῦ Υἱοῦ σου, Παρθένε βασι-
λείαν, ἀξίωσον σοὺς δούλους.

Εἶτα οἱ δύο χοροὶ τὸ πρῶτον.

Αἱ γενεαὶ πᾶσαι, ὕμνον τῇ ταφῇ σου,
προσφέρουσι Παρθένε.

Καὶ εὐθὺς τὰ εὐλογητάρια εἰς ἤχον πλ. α'
μὲ στίχον:

Εὐλογημένη Δέσποινα, φώτισόν με φωτὶ
τὸ τοῦ υἱοῦ σου.

Τῶν Ἀγγέλων ὁ δῆμος, κατεπλάγη δ-
ρῶν σε, ἐν νεκροῖς λογισθεῖσαν, τὴν ψυ-
χὴν δὲ εἰς χεῖρας, τοῦ Θεοῦ παραθεῖσαν,
καὶ σὺν τῷ Θεῷ, ἀνελθοῦσαν Ἄχραντε,
μετὰ δόξης θείας εἰς τὰ οὐράνια.

Εὐλογημένη Δέσποινα, φώτισόν με...

Τίνος χάριν, τὴν χαρὰν τοῖς δάκρυ-
σι, θεοκήρυκες κινᾶτε; ὁ ἐξ ὕψους προσ-
φοιτήσας Δίδυμος, προσεφθέγγετο τοῖς
Ἀποστόλοις. Ἰδετε ὁμεῖς τὴν ζώνην καὶ
ἤσθητε· ἡ Παρθένος ἐξανέστη τοῦ μνή-
ματος.

Εὐλογημένη Δέσποινα, φώτισόν με...

Ὁ Μαθητὴς ἀπιστήσας Δέσποινα, τὴν Ἀνάστασιν τὴν τοῦ Υἱοῦ σου, νῦν πιστοῦται τοὺς λοιποὺς τὴν ἔγερσίν σου, λέγων· θρήνου ὁ καιρὸς πέπαυται μὴ κλαίεται· τὴν Ἀνάστασιν δὲ τῆς Παρθένου εἶπατε.

Εὐλογημένη Δέσποινα, φώτισόν με....

Θεοφόροις Παρθένε, Μαθηταῖς ἠθροισμένοις, πρὸς τὸ μνημῆμά σου καὶ θρηνηλογοῦσιν, ἐπιφάνεις ὁ Θωμᾶς ἔφη, λέγων· τί μετὰ νεκρῶν τὴν ζωὴν λογίζεσθε; ὡς Θεοῦ γὰρ ἐξανέστη Γεννήτρια.

Δόξα Πατρί....

Προσκυνοῦμεν Πατέρα, καὶ τὸν τοῦτου Υἱόν τε, καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα· τὴν ἁγίαν Τριάδα, ἐν μιᾷ τῇ οὐσίᾳ, σὺν τοῖς Σεραφεῖμ κράζοντες τό, Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, εἰ Κύριε.

Καὶ νῦν.

Ζωοδότην τεκοῦσα, πρὸς ζωὴν τὴν ἀγήρω, μεταβέβηκας ἤδη· χαρμονὴν δὲ Παρθένε ἀντὶ λύπης παρέσχες, πρὸς τοὺς Μαθητάς, ἐκ τάφου τριήμερος, ἀναστᾶσα Κύριε, καθὼς ὁ Κύριος.

Ἄλληλουῖα, Ἄλληλουῖα, Ἄλληλουῖα. Δόξα σοι ὁ Θεὸς (τρὶς).

ΤΕΛΟΣ